

Επιτακτική ανάγκη η δημιουργία «ασφαλιστικής συνείδησης» στους νέους εργαζόμενους της χώρας !

**Αντώνιος Νικολόπουλος - Μαριόλης - Δημοσιολόγος - Γενικός Σύμβουλος ΑΔΕΔΥ - Γεν. Γραμματέας ΠΟΣΕ ΕΦΚΑ
antonisnikolopoulos@yahoo.gr**

Ένα από τα κατάλουπα της δεκαετούς οικονομικής κρίσεως που βιώσαμε στον τόπο μας, είναι δυστυχώς και η απώλεια της έννοιας «ασφαλιστική συνείδηση» στους εργαζόμενους της χώρας, ιδίως δε σε αυτούς της νεότερης γενιάς, που βίωσαν συνθήκες πραγματικής «ζούγκλας» στην τότε καταρρέουσα αγορά εργασίας, με ποσοστά ανεργίας ιδιαίτερα υψηλά, που για εκείνες τις ηλικίες έφθασε το 2013 στο δυσθεώρητο 58,3% !

Πριν όμως αναφέρουμε το οτιδήποτε επί αυτού, θα πρέπει πιο μπροστά να προσδιορίσουμε, ότι στη σφαίρα της δημόσιας κοινωνικής ασφαλισης, όταν μιλάμε για «ασφαλιστική συνείδηση», ουσιαστικά κάνουμε λόγο για τη συνειδητή επιλογή του εργαζομένου, να προασπίσει με την όλη στάση του, τα ασφαλιστικά και εργασιακά του δικαιώματα, μη ενδίδοντας και μη υποχωρώντας σε τυχόν καταχρηστικές συμπεριφορές της εργοδοσίας. Κι αυτό το κάνει, για να διασφαλίσει αφενός ότι θα λαμβάνει τις ασφαλιστικές παροχές και υπηρεσίες που δικαιούται αυτός και η οικογένειά του από τον ασφαλιστικό του φορέα, αφετέρου, δε, για να «κτίσει» το συνταξιοδοτικό του δικαιώμα, ώστε όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου, (δηλαδή η οριζόμενη κατά τον νόμο ηλικία για να συνταξιοδοτηθεί), λάβει μία όσο γίνεται καλύτερη και υψηλότερη σύνταξη, ώστε να έχει «καλά γεράματα», όπως λέει και ο θυμόσοφος λαός μας !

Σε αυτή τη συνειδητή προσπάθεια του εργαζομένου, η Πολιτεία δεν μπορεί και δεν της επιτρέπεται να είναι απλός θεατής. Αντιθέτως, οφείλει να συνδράμει και να είναι Κέρβερος κανονικός, στην προάσπιση και διασφάλιση αυτών των δικαιωμάτων.

Κι εδώ είναι που υπεισέρχονται οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του κράτους, που έχουν ακριβώς αυτή την αποστολή-λειτούργημα. Στο να αντιμετωπίσουν, δηλαδή, όλες εκείνες τις καταχρηστικές συμπεριφορές κακοπροαιρέτων εργοδοτών, που επιδιώκουν το εύκολο κέρδος δια μέσω της στέρησης της ασφάλισης στους εργαζομένους τους ή στην μειωμένη ασφάλισή τους, καταβάλ-

λοντας λιγότερες εισφορές, στερώντας τους έτσι καλύτερες παροχές και σύνταξη.

Διότι θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, ότι πλέον ο υπολογισμός για το ύψος της σύνταξης που δικαιούται κάποιος ασφαλισμένος, προκύπτει από το σύνολο των εισφορών που έχουν καταβληθεί όλα αυτά τα χρόνια που ασφαλίζεται, καθώς και από τα συνολικά έτη ασφάλισης που έχει.

Γι' αυτό άλλωστε και μιλάμε για «κτίσιμο» ασφαλιστικού δικαιώματος, διότι είναι μία διαδικασία που γίνεται σε όλο τον αποκαλούμενο «ασφαλιστικό βίο» του κάθε εργαζόμενου.

Ως εκ τούτου, για να μην έχουμε ξανά τα θλιβερά φαινόμενα που είδαμε να συμβαίνουν στα χρόνια της κρίσης, όπου εργαζόμενοι επιτίθονταν σε ελεγκτές του ΕΦΚΑ αλλά και της Επιθεώρησης Εργασίας, όταν αυτοί έκαναν ελέγχους σε επιχειρήσεις όπου απασχολούσαν ανασφάλιστους και κακοπληρωμένους εργαζόμενους, θα πρέπει το αρμόδιο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφαλισης, σε συνεργασία και με τον Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφαλισης (e-ΕΦΚΑ), να εξετάσουν την περίπτωση για

τη δημιουργία μίας καμπάνιας ενημέρωσης και αφύπνισης των νέων μας, για την δημιουργία ασφαλιστικής συνείδησης σε αυτούς και όχι μόνον. Θα πρέπει να γίνει απόλυτα κατανοητό, ότι τα ασφαλιστικά δικαιώματα (συμπεριλαμβανομένου και αυτού του να λάβουμε μία καλή σύνταξη), δεν ανήκουν στην σφαίρα της φαντασίας και της μεταφυσικής, αλλά τουναντίον είναι αυτονόητα και απόλυτα διασφαλισμένα, όταν ως εργαζόμενοι δεν τα απεμπολούμε και δεν επιτρέπουμε να μας τα φαλκιδεύουν κακοπροαιρετοί εργοδότες. Είναι σίγουρο ότι μόνο κέρδος και όφελος θα υπάρξει για την Κοινωνία μας, αλλά και για το δημόσιο ασφαλιστικό μας σύστημα, όταν δημιουργήσουμε μία νέα γενιά που θα είναι συνειδητοποιημένη γιατί θα γνωρίζει, ώστε να διεκδικεί τα δικαιώματά της ! Προφανώς, από αυτή την προσπάθεια, δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να αποκλειστούν τα Συνδικάτα, ως φορείς εκπροσώπησης των εργαζομένων, αλλά ούτε και οι εργοδότες, καθότι οφείλουμε να επισημάνουμε, ότι οι κακοπροαιρετοί εργοδότες δεν θησαυρίζουν μόνο σε βάρος των εργαζομένων και της Πολιτείας, αλλά και σε βάρος όλων εκείνων των νόμιμων εργοδοτών κι επιχειρήσεων, κάνοντας αθέμητο ανταγωνισμό.